

1894-10-07

þÿ • - ¿ ½ ^ , ½ ¿ Â - ± Á . 5 5

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10881>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΤΙΜΗ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΑΡΑΡΤΕΑ

Ετήσια εν Κύπρω Σελίνια..... 8.
Εν τῷ ἐξωτερικῷ » 10

Πᾶσα ἀίτησις δέον νὰ γίνηται πρὸς τὸν ἐκδότην, ὡς καὶ πᾶσα ἀπόδειξις πληρωμῆς δέον νὰ φέρη τὴν ὑπογραφήν αὐτοῦ.

NEON ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Διευθυντής καὶ ἐκδότης
ΚΛΕΟΒ. Ν. ΜΕΣΣΑΛΟΓΓΙΤΗΣ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.

Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τοῦ «Νέου Ἐθνικοῦ» καταχωρίζονται δωρεάν.
Ἡ σύνταξις δὲν εὐθύνεται διὰ τὰς γνώμας τῶν ἀνταποκριτῶν τῆς.
Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

Γράφοντες ἐν προηγουμένῳ φύλλῳ περὶ τῆς λυπηρᾶς καταστάσεως τῆς παρ' ἡμῖν γεωργικῆς τάξεως, ἣτις τάλαιπωρεῖται δυστυχῶς, ἕνεκα τῆς ἀζητησίας καὶ τῆς ἐκπτώσεως τῶν δημητριακῶν καρπῶν, ἐποιούμεθα σύστασιν, ὅπως οἱ γεωργοὶ ἐπιδιώξωσι πλέον καὶ ἄλλα εἶδη προϊόντων πρὸς καλλιέργειαν, ἐὰν θέλωσι ν' ἀνενήψωσιν ἐκ τῆς παρούσης δυσχεροῦς αὐτῶν θέσεως, τοιαῦτα δ' ὑπεδειξάμεν κυρίως ὡς ἐπικερδῆ τὸν ἀνθρώπον τὸν λινοσπόρον καὶ τὸ ριζάρι, ἀπερ' καὶ κατὰ τὰς διαβεβαιώσεις τῶν εἰδημόνων ἀποτρέπουσιν ἱκανὸν καὶ βεβηλὸν κέρδος. Ἡδὴ εὐτυχῶς κατενόησαν φαίνεται οἱ γεωργοὶ, ὅτι ἀνωφελὲς εἶνε νὰ ἐξακολουθῶσιν ἐμμύνοντες ἀγωνίως εἰς τὰς ἀσκαίαις αὐτῶν συνηθείας καὶ ἱκανοὶ ἐξ αὐτῶν ἤρξαντο ἐπιδιδόμενοι εἰς τὴν καλλιέργειαν τοῦ λινοσπόρου, ὅστις φημιζέται ὡς ἐπικερδίστατον προϊόν, ἀποφέρον κέρδος κατ' ἐλάχιστον ὅρον δύο περίπου λίρων κατὰ στρέμμα, τοῦθ' ὅπερ παραβαλλόμενον πρὸς τὸ κέρδος τῶν δημητριακῶν, εἶνε πράγματι πολὺ αὐτοῦ ὑπέρτερον. Ἐτερον εὐχάριστον εἶνε ὅτι καὶ τὸ παρ' ἡμῖν γεωργικὸν τμήμα ἤρξατο πῶς καταναεῶν τὴν ἀποστολήν του, προνοεῶν περὶ βελτιώσεως τοῦ σπόρου καὶ ἐκδίδον ὠφελίμους τοῖς γεωπόνοις ὁδηγίας, ἐξ ὧν μία εἶνε καὶ ἡ ἐν τῷ παρελθόντι ἡμῶν φύλλῳ δημοσιευθεῖσα περὶ τῆς χρησιμότητος τῆς λαβυρίδος (πάμιας) ἐκθεσις. Ἄλλ' ἐκ τούτων μόνον δὲν ἐπεταί ὅτι ἐξασφαλίζεται τὸ μέλλον τῶν γεωργῶν μας. ἐκτός ἐὰν γενικευθῇ ἡ καλλιέργεια τῶν ὑποδειχθέντων προϊόντων εἰς ἐκεῖνα μάλιστα τὰ διαμερίσματα, ὧν τὸ ἔδαφος δύναται νὰ θεωρηθῇ κατάλληλον πρὸς τῶν εἰδημόνων, πρὸς τὴν δὲ, ἐὰν τὸ γεωργικὸν τμήμα λειτουργῇ λυσιτελῶς ὑπὸ τὰς ὁδηγίας πεπειραμένου ἀνδρός, προσκαλούμενου ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τῆς κυπριακῆς κυβερνήσεως ὡς μικρᾶς ὠφελείας, καὶ ἐπιπέσει οὕτως καὶ ἐκ τῆς ἰδρύσεως σχολῶν γεωργικῶν, οἷα ὑπάρχον καὶ ἐπὶ ἐνετοκρατίας ἐν τῇ νήσῳ καὶ οἷα ἰδρύθησαν ἤδη ἐν Θεσσαλίᾳ, καὶ οἷα πολλοὶ ὅτε τῶν γεωργῶν ἀπεβίβησαν εἰς τὴν καλλιέργειαν τῆς

ζαχαροκαλάμου καὶ τῶν κοκκινόγουλιων, ἀπερ' εὐδοκίμουσιν ἐν Κύπρῳ. Διὰ τούτων δυνάμεθα νὰ τρέφωμεν τὴν ἐλπίδα ὅτι θάττον ἢ βράδιον θέλει ποριεῖσθαι ἀνετώτερον τὰ πρὸς τὸ ζῆν ὁ γεωργικὸς πληθυσμὸς τῆς νήσου. Ἐδιδάχθημεν ἀποχρώντως ἤδη ὅτι ἐκ τῶν δημητριακῶν καρπῶν εἶνε ἀμφίβολον καὶ ἀβεβηλον τὸ μέλλον τῶν χωρικῶν, ὧν εἰς πλείστα διαμερίσματα εἶνε ὁ μόνος ἰσχυρὸς βιοπορισμὸς. Ἐρόσον λοιπὸν ὑπὸ εἰπόνται ὀλίγα δυνάμεις, ἃς μερμνήτομεν περὶ ἐξασφαλίσεως εὐτυχιστέρου μέλλοντος, ἵνα μὴ κατόπιν εὐρεθῶμεν εἰς κατὰστασιν ἀνεπίδεκτον πάσης θεραπείας. Πρὶν ἢ σημάνη καὶ ἡ τελευταία ὥρα τοῦ ἐπαπειλοῦμεν ἡμῶν, ἵνα μὴ τὸ δυνατόν ν' ἀνακτήσωμεν δυνάμεις καὶ ἃς παλαίτωμεν μετὰ θάρρους κατὰ πάντων τῶν ἐναντίων τῷ τόπῳ ἡμῶν στοιχείων.

ΑΙ ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ

Περὶ τῶν ἐν ταῖς ἑλληνικαῖς χώραις γινόμενων ἀνασκαφῶν ἡ ἐγκριτοὶς ἠθηναικὴ συνάδελφος «Ἐστία» γράφει τὰ ἐπόμενα:
Ὡς παραμυθία ἄλλων ἀτυχημάτων ἐπιρρεχεται ἡ ραγδαίωσα ὁσημέραι ὠθησις ἀρχαιολογικῶν ἑρευνῶν ἐπὶ πάσῃ γῆσι Ἑλληνικῆς, ἢ μύθος, ἱστορία, τέχνη ἐκλείπει. Ἡ ἐλευθέρη Ἑλλάς, ἡ Κρήτη, ἡ Κύπρος, αἱ ἀκταὶ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ἵνα τῶν κυριωτάτων μόνον μνημονεύσωμεν, ἀναμοχλεύονται ὑπὸ τῆς ἀρχαιολογικῆς σκαπαντικῆς πλούσιος δὲ θησαυροῦ κατὰ τὸ μέλλον ἢ ἤττον, ἀναθρώσκει πρὸς χάρακα καὶ φωτισμὸν πάντων ὅσοι ρεμβάζουσι τὸν ἀρχαῖον κόσμον καὶ διδάσκονται ἐξ αὐτοῦ, ἀπὸ τῶν σπλάγχμων τῆς ἱστορικῆς γῆς. Τὰς ἀνασκαφὰς ὁμως εἰς χώρας ἐνθα δὲν κρατεῖ ἀπλύτως ἡ κυβερνητικὴ δύναμις τοῦ ἐλληνικοῦ στοχεῖον ἢ ἡρόμεθα ἀδελφε, εἰς εἶ. Διότι ἐὰν εἶνε εὐχάριστον νὰ διερευνηθῇ ἡ προνομιοῦχος γῆ ἢ θησαυροὺς παντοίους ἐγκρύπτουσα, εἶνε ἀναπόδραστος ὁμως, ὅπως οἱ θησαυροὶ οὗτοι ἀποβαίνουσι τὸ εἶπε-

κλειστικὸν κτήμα τοῦ λαοῦ, ἐστὶς τὸν βίον αὐτοῦ ὀφείλει εἰς τοιοῦτους προπάτορας. Καὶ τοιοῦτος ὅρος, οὗ ἀνεῖνε φευκτέα πᾶσα ἀρχαιολογικὴ ἑρευνα, δὲν ἐτηρήθη πάντοτε αὐστηρῶς ἐπὶ τὰς ἑλληνικὰς χώρας, ἐπὶ ὧν δὲν κρατεῖ ἀμέριστος ἡ Ἑλληνικὴ διοίκησις. Ἐγράφη ἄλλοτε ἐν τῇ ἐφημερίδι ταύτῃ ὁποῖων θησαυρῶν ἀπεστερήθη ἡ Κύπρος, γνωστὸν δ' εἶνε ὁποῖων καλλιτεχνημάτων ἀπεργμνώθησαν αἱ ἀκταὶ καὶ τὰ ἐνδοτετα τῆς Μ. Ἀσίας, ὁποῖος δὲ ὀλεθρὸς ἀπειλεῖ τὰς περιφανεστάτας τῶν Μικρασιατικῶν πόλεων, διὰ τῆς συλήσεως Ἑλληνικῶν θησαυρῶν καὶ μνημείων. Ἐν Τευρκίᾳ ἰδίως ὁ κίνδυνος οὐλοῦται. Ἐπὶ τῆς ἀκταὶ τῆς Ἑλλάδος ἂντι μικρᾶς ἐπιρροῆς καὶ ἐνίοτε ἀντιμέσων, αἵτινα πολλάκις δὲν δύνανται ν' ἀτενίσωσι καὶ τὸ φῶς τῆς ἡμέρας ἐπιτυγχάνονται ἀδελαι ἀνασκαφῶν, ἡ καὶ κατ' ἀνοχήν ἐπιτελοῦνται τοιαῦτα συστηματικῶς, τὰ εὐρήματα δὲ, ἢ τὸυλάχιστον τὰ κάλλιστα ἐξ αὐτῶν ἀπόλλυνται διὰ τὴν ἐπαρχίαν, ἐν ἣ κατέκειντο, συνεπῶς δὲ καὶ διὰ τὸ κράτος, ὅρ ὁ τελεῖ ὁ ἀρχαιολογικὸς χώρος. Βεβαίως εἶνε κέρδος τῆς ἐπιστήμης πᾶσα νέα ἑρευνα εἰς τὴν σφαῖραν τῆς ἀρχαιολογίας καὶ τῆς ἀρχαίας τοπογραφίας ἀναγομένη, τὸ κέρδος ὁμως τοῦτο ἀδρῶς ἀποτίει πολλάκις ἢ τὰ εὐρήματα παρασχοῦσα χώρα διὰ βεβήλου σφετερισμοῦ, ὃν πονηροὶ ἢ ἱσχυροὶ ἀπεργάζονται ἐπὶ τῶν τιμωτάτων καὶ ἀκραιφνεστάτων πατριῶν ἀρχαιολογικῶν κτήσεων. Τὸ ζήτημα πρόκειται ἡμῖν ἰδιαιτέρας καὶ ἐπιμνωτέρας μελέτης καὶ ἐπὶ τῇ εἰδησει ὁμως ὅτι κάθοδοι ἀρχαιολόγων ἐπὶ σκοπῷ ἀνασκαφῶν εἰς Ἑλληνικὰς χώρας, μὴ ἐλευθέρως ὁμως, μελετῶνται ἐρρητήσαμεν εὐκαιρον νὰ σημειώσωμεν τὰ βραχία ταῦτα προκαλοῦντες τὴν προσοχὴν τῶν ἐπαπισμένων ὀπωτῶν τῶν δημοσίων, καὶ εἰτινεῖς ἐν πρόκειται ν' ἀποστερηθῶσιν αἱ ἰδίαί χώραι τοιοῦτων κειμηλίων, ὁρθῶς θὰ πράξωσιν ἐὰν παρέμβωσιν εἴτε διαμετρνόμενοι ἐὰν πρόκειται αἱ ἀνασκαφαὶ νὰ ἐπιτελεσθῶσιν ἀκευσίως ἀπὸ τῶν ἢ ἀξιούντων ὁπως τὰ τυ-

χῶν εὐρήματα ὀριστικῶς ἀπομένωσιν ἐν τῷ τόπῳ, ἐν ᾧ ἐξάγονται διὰ τῆς ἀνασκαφῆς.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ ἐπὶ τῆς παιδαγωγίας καὶ τοῦ νεωτέρου διδακτικοῦ συστήματος.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου φύλλου.)
Ἡ στοιχειώδης δημοτικὴ ἐκπαίδευσις εἶνε ἡ πρώτη τῆς ἀνατροφῆς βαθμῆς, ὁ θεμέλιος οὕτως εἰπεῖν λίθος παντὸς διανοητικοῦ καὶ ἠθικοῦ οἰκοδομήματος. Ἀτυχῶς μόνον ὁ κατώτατος οὗτος τῆς παιδαγωγίας βαθμὸς εἶνε ὡς ἐπὶ τὸ πλῆθος προσιτὸς εἰς τὰ τέκνα τῶν ἀνασκαφῶν πόλεων ἀποχειροβιούτων. Ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν, παρατηρεῖται ἐν τούτοις ὅτι αὐξάνει ὁ ἀριθμὸς τῶν τῆς παιδείας ζηλωτῶν. Οἱ βιομήχανοι, οἱ εὐποροῦντες γεωργοὶ, οἱ μικροκτηματῆαι καὶ μικρέμποροι, τῶν ὁποῖων ὁσημέραι εὐρύνεται ὁ κύκλος, ζητοῦσι διὰ τῶν τέκνων τῶν ἐκπαιδευσιν ἀνωτέραν μὲν τῆς δημοτικῆς, μὴ ἐπιβάλλουσαν ὁμως αὐτοῖς τὴν ὑποχρέωσιν τῶν ἐν τῷ γυμνασίῳ σπουδῶν, ἀνωρελῶν ὁλοῦς διὰ τὸν εἰς ὃν ταῦτα προσβλέπονται σκοπὸν. Τὴν τοιαύτην ἐπιθυμοῦντες νὰ πληρώσωμεν ἑλλειψιν, εἴχομεν πρότινων μηνῶν προτείνει εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας σχέδιον περὶ συστάσεως ἀνωτέρας δημοτικῆς σχολῆς ὑπὸ τὸ ὄνομα «Πρακτικὴ σχολή», ὅπερ πραγματοποιοῦμενον ἤθελε μεγάλως τιμήσει τὸν Σαμικὸν λαόν. Ὁ ἀνώτερος οὗτος τῆς ἐκπαίδεσεως βαθμὸς πρέπει νὰ εἶνε σύμφωνος πρὸς τὴν ἐνεστῶσαν κατὰστασιν καὶ τὰς ἀνάγκας τῆς νήσου. Δέον νὰ στηρίζηται ἐπὶ τῆς σπουδῆς, ὡς καὶ ξένης τινὸς διλέκτου, ἐπὶ τῆς διδασκαλίας τῆς συγχρόνου ἱστορίας, τῆς γεωγραφίας, τῆς λογιστικῆς, τῶν φυσικομαθηματικῶν ἐπιστημῶν ἐν σχέσει πρὸς τὴν Γεωργίαν, τὴν Βιομηχανίαν καὶ τὸ Ἐμπόριον. Ἀνάγκη τοιαύτην καταρτίζοντες σχολὴν οὐχὶ τῶν μαθητῶν νὰ εὐαρεστήσωμεν περιεργίαν, ἀρκούμενοι εἰς ἐπιπόλαιον καὶ κενὴν ἀπαιτήσιν ἐπιστημονικῶν γνώσεων,

ἀλλὰ ἐπὶ ἀκραδάντων νὰ στηρίζωμεν αὐτὴν βάσεων, χορηγοῦντες εἰς τοὺς ἐν αὐτῇ τροφὴν εὐχυμον καὶ ἀπέριττον μόρφωσιν πρὸς τὰς ἀνάγκας καὶ τὰς ἐξελίξεις των. Εἰ καὶ ἀδυστάκτως παραδεχόμεθα ὅτι ἡ ἀνωτέρα δημοτικὴ ἐκπαίδευσις πρέπει νὰ εἴναι πρακτικὴ, δὲν ἔπεται ἐκ τούτου ὅτι ἐννοοῦμεν εὐδακὴν ἐπιτηδεύματων καὶ τεχνῶν νὰ συστηθῇ ἐκπαιδευτήριον τὸ τῆς πρακτικῆς σχολῆς πρόγραμμα ὡς ἄμεσον ἔχει σκοπὸν τὴν διάπλασιν τοῦ χαρακτῆρος καὶ τοῦ πνεύματος, τὴν ἀνάπτυξιν τῶν διανοητικῶν δυνάμεων. Ἐν αὐτῇ ὁ μαθητὴς διδάσκεται οὐχὶ ἐπιτηδεύματα, ἐπιτηδεύματα τὴν πρὸς τὴν εὐδακὴν εἰδικότητα, ἀλλὰ τὸν τρόπον δι' οὗ δύναται εὐχερῶς νὰ ἀκολουθῇ τὸ στάδιον τῆς ἐκλογῆς του, καὶ νὰ ἐκπληρώσῃ τὸν ἐν τῇ κοινωνίᾳ προορισμὸν του, ὡς καὶ τὸ πρὸς τὴν πατρίδα χρέος του. Καταδειχθείσης τῆς ἀνάγκης ἰδρύσεως τιαύτης σχολῆς, μεταβαίνουμεν εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν πρακτικῶν μέσων, δι' ὧν δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ τε σύστασις καὶ πρόδοσις τῆς. Τὸ πρῶτον, κατ' ἐμὴν γνώμη, εἶναι ἡ ἐπ' εὐρυτέρων βάσεων ἐνέργεια τῆς ἀτομικῆς πρωτοβουλίας, ἡ ἐκχώρησις τοῦ δικαιώματος εἰς τοὺς δῆμους ἐκάστου τμήματος, κοινὰ καὶ ἑμμετα εἰχοντες συμφέροντα, νὰ κανονίσωσιν ἐλευθέρως καὶ διὰ τοῦ ἀρμοδιωτέρου αὐτοῖς τρόπου τὴν τῶν τέκνων των σπουδῆν. Αἱ πόλεις τῆς Ἀμερικῆς ἠθελόν ἄρα γε τοσοῦτον ὑπέρογκά διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν καταβάλλει ποσά, ἐὰν μὴ ἦσαν ἐλεύθεροι ν' ἀριθμίζωσι κατὰ τὸ δοκοῦν καὶ κατὰ τὰς ἐπιτοπίους ἀνάγκας πᾶν ὅτι ἀποβλέπει εἰς τὴν τῶν νέων ἀνατροφήν; Πρὸ τοῦ εἶδου εὐρισκόμεθα σημεῖον καὶ διὰ τὴν νῆσον. Ἥτις ἂν καὶ μικρὰ, δὲν ἔχει ἄλλως καὶ διὰ τὰ ἐξ ὧν ἀπαρτίζεται τὸ σπουδαῖον τμήμα τῆς τὰ αὐτὰ συμφέροντα, τὸς ἰδίας ἀνάγκας. Ἄς ἀναβίωσιν λοιπὸν ἡ κυβερνήσις τὴν διαρρυθμιστικὸν διδακτικὸν συστήματός εἰς οὐτὰ ταῦτα ὑπὸ τὴν διοικήσιν τῆς τμήματῶν, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τῆς ἐπιτοπιοῦς ἀνάγκης τῆς διδασκαλίας καθ' ἑκάστην τὴν νῆσον δὲν εἴναι ἀρμόδιον διὰ πάντα τόπον καὶ καιρὸν, ἀλλ' οὕτως, ὡς ἂν ἐπιτελεσθῇ. Τοιαύτην τινα δίδουσα ὠλήσιν εἰς τὴν ἰδιοδικίαν καὶ ἀυθόρμητον πρωτοβουλίαν, μετ' εὐαρεσκείας θέλει παρατηρήσει τοὺς πολιτάς συντρέχοντας μετὰ προθυμίας εἰς τὴν σύστασιν καὶ τὴν διοργανώσιν ἐκπαιδευτήριον, σκοπὸν ἔχοντες τὴν ἑστὸν εἶδόν τε τελειότεραν τῶν τέκνων τῶν μόρφωσιν.

Περὶ τῆς ἀπὸ πολλοῦ ἤδη χρόνου ἐν ἡμετέροις ἀνωτέροις κλασσικῆς ἐκπαιδεύσεως θέλω πραγματευθῆν ἐν βραχυλογίᾳ, αὐτὴ δὲ οὐδὲν προπαρασκευάζει τὸν μαθητὴν στάδιον, δίδουσα εὐστροφίαν καὶ χάριν εἰς τὸ πνεῦμά του, εἶνε ὡφέλιμος μόνον διὰ τοὺς μέλλοντας σπουδάζοντες νὰ θιαζόμεναι τῶν ἐν

τῇ κοινωνίᾳ πρόσωπον. Ἐὰν ἡ ἀνωτέρα δημοτικὴ ἐκπαίδευσις ἀρτεῖται νὰ εἴναι πρακτικὴ, ὁ τοιοῦτος ἔρος δύναται νὰ παραλειφθῇ διὰ τὰς κλασσικὰς σπουδὰς, τὰς ὅλως διάφορον ὑπισχυόμενας μέλλον. Ἡ ἀπόκτησις θετικῶν γνώσεων κατὰ θεωρίαν τοῦλάχιστον πρέπει νὰ μὴ παραμεληθῇ ἐν τῷ γυμνασίῳ, ἀλλ' ὅχι καὶ νὰ ὑποσκελίσῃ τὴν θεωρίαν ἢ νὰ ὑπερισχύῃ καθ' ὅλην κληρίαν αὐτῆς. Οἱ θεοὶ καὶ οἱ ἥρωες τῆς ἀρχαϊότητος οἱ ὑπὸ ἀφάρτου περιβεβλημένοι αἰγλή, οἱ μῦθοι καὶ ἡ ἱστορία τῶν τῆς Μεσογείου λαῶν, ἐν μέσῳ τῶν ὁποίων ἐβλάστησε πᾶν ὅτι ἔξοχον καὶ γοητευτικὸν ἢ τοῦ πολιτισμοῦ πρόδοσις ἢ ἀσχετος μὲν πρὸς τὴν ἐπιστήμην, ἀλλὰ σπουδαία διὰ τὸν ὑψηλὸν τῆς ἀνθρωπότητος προορισμὸν ἔλα ταῦτα, λέγω, δύναται ἐπωφελῶς νὰ ἐπιδράσωσιν ἐπὶ τοῦ πνεύματος καὶ τῶν αἰσθημάτων διακεκριμένων νέων, μελλόντων νὰ μεταδώσωσι τὰ φῶτα εἰς τὴν γενέτειραν καὶ νὰ ἐργασθῶσιν ὑπὲρ αὐτῆς. Κατ' ἐμὲ ἔμως κριτὴν, ἡ κλασσικὴ ἐκπαίδευσις ὑψηλότερον ἢ δύναται νὰ ἔγῃ σκοπὸν ἐὰν ἐγύμναζε τὴν κρίσιν περισσότερον τοῦ μνημονικοῦ, ἐὰν περισσότερα ἐδίδει εὐρύτητα εἰς τὸ παρατηρητικὸν καὶ εἰς τὰς ὁρμὰς σκέψεως οὐ μόνον εἰς ἀπλῶς διδακτικὰ περιοριζομένη μαθήματα, ἀλλ' εἰς διανοητικὰ ἀσχολοῦμένη ἀσκήσεις, ἐνισχυούσας τὸ πνεῦμα καὶ ἀνυψώσας τὴν καρδίαν πρὸς τὸ τέλειον.

Ἐνταῦθα δίδομεν τέρμα εἰς τὰς ἐπὶ τῆς παιδαγωγίας καὶ τῆς διδασκαλίας σκέψεις μας. Σκοπὸς ἡμῶν ἦτο περιληπτικῶς περὶ αὐτῶν νὰ πραγματευθῶμεν, οὐχὶ δὲ πλήρη νὰ ἐκθέσωμεν θεωρίαν. Δὲν ὑπάρχει ἀντικείμενον συζητήσεως συνηθέστερον καὶ κοινότερον, ἀλλ' ἐν ταῦτῳ καὶ μᾶλλον σπουδαῖον καὶ πολὺπλοκον. Ἡ ἀνατροφή καὶ ἡ διδασκαλία εἶναι προβλήματα, εἰς ὧν τὴν ἐπιτυχῆ λύσιν ἀσχολοῦνται ἀπαύστως αἱ ἐπὶ τῆς σφαιρας μας ἀλληλοδιαδόχως ἀναφανόμενα καὶ ἐξαρτιζόμενα γενεαί. Τὸ περὶ αὐτῶν ζήτημα ἔλαβε τὴν ἀρχὴν ἐκ τῆς πρώτης ἐμφανίσεως τῶν ἀσθενῶν καὶ μικρῶν ἐκείνων ἔντων, εἰς τὰ ὅποια ὁ Θεὸς ἐδωρήσατο μετὰ τῆς ζωῆς καὶ ψυχῆς ἐπιδεκτικὴν μορφώσεως. Εἶνε τὸ ζήτημα πάσης εὐασίῃ του μητρὸς πρὸ τῆς κοιτίδος τοῦ τέκνου τῆς. Εἶνε τὸ ζήτημα ἐπὶ τοῦ ὁποίου θεῶν πρὸ πάντος ἄλλου ν' ἀσχολῆται πᾶς ἀξίος τοῦ ὀνόματός του νομοθέτης, διότι ἐάν ἀφροντίσωμεν πρὸ τῆς ἐφαρμογῆς ποινῶν διὰ τὰς ἐπὶ τοῦ νέμου παραβάσεις, νὰ ἐξαγίσωμεν τὰ ἥθη θέλωμεν ἀνατιρητήτως μερφώσει χρηστοῦς καὶ ἐναρέτους πολιτάς σεβόμενους καὶ τιμῶντας τὸν νόμον.

Ἡ συνοπτικὴ αὕτη μελέτη ἐπὶ τῆς ὁποίας ἠτοχλήθη κατὰ τὰς ὥρας τῆς ἐν τῷ σπουδαστηρίῳ μου ἀναπαύσεως ὡς ἀφορμὴν ἔχων τὰς ἐπὶ τῶν ἀρχαῖ

κῶν τῆς νῆσου ληθηθείσας πληροφορίας ὡς βάσιν δὲ τὴν μικρὰν ἐπὶ τῆς παιδαγωγίας πεῖραν μου, πιστεύω ὅτι θέλω συντελέσει εἰς τὴν ὀριστικὴν λύσιν πολλῶν ἐκκρεμῶν ἐπὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως ζητημάτων, ζωηρῶς ἰνδιαφερόντων τὸν τόπον. Πλέον ἢ ποτε εἶνε ἀνάγκη νὰ λάβῃ ἡ διδασκαλία τὴν ἐμπέπτουσαν αὐτῇ ἐν τῇ ἀνατροφῇ τῶν παιδῶν θέσιν, νὰ γείνη δὲ τὸ ἀντικείμενον ὠρίμου σκέψεως, ἀντὶ νὰ ἐγκαταλείπηται εἰς τὴν ἰδιοτροπίαν καὶ τὸ ἄσταθες τῆς τύχης. Λέγουσιν ὅτι τὸ μέλλον εἶνε ἰσοφρόν, ὅτι εὐρισκόμεθα εἰς τὰς παραμονὰς ἀπροόπτων καὶ καταστρεπτικῶν οικονομικῶν καταγίγδων, ὅτι ἡ σημερινὴ τῆς νῆσου κατάστασις εἶνε ἀκροσφαλῆς καὶ ἐπικίνδυνος, ἀλλὰ ποσῶς δὲν πρέπει νὰ προώμεθα ἐκ παρρησιῶν Ἱερεμιάδων, διότι παρ' ἡμῶν ἐξήρηται ἡ ἐν βραχεῖ διαστήματι χρόνου ἀποσώθῃσι παντός ἐπικειμένου κινδύνου. Ὡς μέσον ἀλάνθαστον διὰ τὴν ἐπὶ τὰ κρείττω τροπὴν τοῦ μέλλοντος τῆς νῆσου, δύναμαι ἀνευδοκίμως νὰ θεωρήσω τὴν ἐμφορὰν ἀνατροφῆς τῶν παιδῶν, ἧτις ἰσχυροποιεῖ τοὺς χαρακτῆρας, καὶ μορφώνει ἀνδρας δυναμένους ν' ἀντιμετωπίσωσι πάσης τὰς καταφορὰς τῆς τύχης. Ἀλλ' ἡ ἀνάπλασις καὶ πρόδοσις τῶν ἡθῶν δὲν ἐκδηλεῖται αὐτομάτως, δὲν γεννῶνται ὡς διὰ μαγείας καὶ αὐθωρεῖ, μὴ τὰς περιμένωμεν δὲ ἐκ τῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἐπιτηδεύσεων καὶ τῆς κῆς μερίδος. Κατὰ τοὺς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ὀρισθέντας νόμους, πᾶν πρᾶγμα ἐν τῷ κόσμῳ ἀυξάνει καὶ τελειοποιεῖται βαθμηδόν. Ὅπως διὰ τὸν παῖδα οἰονδῆποτε καὶ ἂν μεταχειρισθῶμεν μέσον δὲν δυνάμεθα νὰ ἐπιταχύωμεν τὴν εἰς τέλειον ἀνδρα μεταμόρφωσίν του, οὕτως καὶ διὰ τὴν βελτίωσιν πάσης κοινωνικῆς καταστάσεως μόνη ἡ ἐμφορὰν καὶ σοβαρὰ ἀνατροφή δύναται ἐθελούως νὰ μᾶς ὁδηγήσῃ καὶ μᾶς μεταδιβάσῃ ἐκ τῆς κακίας εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀρετῆς, ἐκ τῆς καταπτώσεως καὶ τοῦ ἐξουτελισμοῦ εἰς τὴν δόξαν καὶ τὸ μεγαλεῖον.

Οἱ συμμεριζόμενοι τὴν περὶ βιθμιαίου μετασχηματισμοῦ τοῦ ἀνθρώπου γνώμην, φαίνονται κάποτε προαναγγέλλοντες ἡμῖν τὴν προσεχῆ ἐμφάνισιν εὐγενεστέρως φύσεως ἀνθρώπων, ὠρισμένων νὰ μᾶς ἀντικαταστήσωσιν, ὅπως ἡμεῖς διεδέχθημεν κατωτέρων βιθμίδων ζωᾶ. Ἐνδέχεται μάλιστα, ὡς τινες εἰκάζουσι, ν' ἀπαντήσωμεν τὸν μέλλοντα νὰ καθέξῃ ἐν τῷ κόσμῳ τὴν θέσιν μας τοιαύται ὑποσχέσεις ὀλιγὸν μᾶς ἐνδιαφέρουν, καὶ εἰς τὴν ἐνδεχομένην ἐλευσίαν τοιαύτης φαντασιώδους γενεᾶς ἀνθρώπων ὡς διὰ μαγικῆς ράβδου καὶ αἰφνιδίως ἀνθρωποσκύπτης ἐν μέσῳ ἡμῶν, οὐδὲμιν δίδομεν πίστιν. Γνωρίζομεν εὐτυχῶς ἔτερον τρόπον καὶ ἀσφαλέστερόν τι μέσον, ὅπως ἀναθάλῃ οὐχὶ οὐλή τις παρὰ δόξας καὶ ἔχρησ ὥρας ἀγνώστου, ἀλλ'

ἀν γενεὰ ὑπερτέρα τῆς ἐνεστώσης, ἐὰν μὴ κατὰ τὴν φυσικὴν εὐεξίαν καὶ δύναμιν, τοῦλάχιστον κατὰ τὴν διανοητικὴν ἀνάπτυξιν καὶ κατὰ τὰς ψυχικὰς ἀρετάς.

Τὸ μέσον τοῦτο εἶνε, ὡς διὰ μακρῶν ἀπεδείχθη, ἡ διὰ τοῦ ὀρθοῦ λόγου καὶ τῆς σκέψεως ἐφαρμογὴ πρακτικωτέρου ἐκπαιδευτικοῦ συστήματος, συμφωνοῦντος, μᾶλλον πρὸς τὴν τοῦ ἀνθρώπου φύσιν καὶ δυναμῆν νὰ ἴκανοποιήσῃ πληρέστερον τὰς παρούσας τῆς νῆσου ἀνάγκας.

Ἐκ τῆς «ΣΑΜΟΥ» (Ἐπιτελετὸν τέλος.)

ΧΡΟΝΙΚΑ.

Ἡ ΜΕΤΑΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΚΟΥ ΠΑΝΟΥΡΙΑ.

Ἀναγινώσκουμεν ἐν ταῖς ἀττικαῖς συναδέλφοις, ὅτι ὁ ἐν Λάρνακι ἀξιοτίμος Πρῶτος τῆς Ἑλλάδος κ. Κωνστ. Πανουρίας μετατίθεται εἰς Τύνδα ἀντικαθιστάμενος ὑπὸ τοῦ ἐν Ἱερουσόλοις διατελοῦντος τοιοῦτου κ. Γ. Φιλήμονος. Ὁ κ. Πανουρίας κατὰ τὸ διετές περίπου διάστημα τῆς ἐν Κύπρῳ διαμονῆς του προσεικλύσατο τὸν σεβασμὸν καὶ ἀγάπην ἀπάντων τῶν Κυπρίων, δράσας κοινωφελῶς καὶ ἐκπληρώσας λίαν εὐόρωκα τὰ καθήκοντα τοῦ ὑψηλοῦ αὐτοῦ ὑπουργήματος, διὸ βαρέως θά ὀλίψη σύμπασαν τὴν κοινωνίαν ἡ εἰδησις τῆς μεταθέσεως του. Ἡμετεῖς μετὰ λύπης καὶ ἡμεῖς ἀναγράφουμεν.

—§—

Τῇ ὀγδόῃ Σεπτεμβρίου οἱ ἐν Ἀθῆναις παρεπιδημοῦντες Κύπριοι, γράφει ἡ «Ἐστία» ἦγον τὴν ἐσπέρην των. Ἀρχιερατικὴ λειτουργία ἐψάλη ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἀγ. Γεωργίου ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου, εἰς τὴν προσήλθον πάντες σχεδὸν οἱ αὐτόθι Κύπριοι τῇ προσκλήσει τοῦ καλλιῶν γραμματέως τοῦ σωματείου των κ. Α. Λοῖζου, συντελέσαντος τὰ μέγιστα εἰς τὴν ἑστὸν οἶον τε εὐπρεπεστέρων τῆς ἐσπέρης διεξαγωγῆν.

—§—

Καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ οἱ συμπατριῶται ἡμῶν ἐπνηγήσαν τὰ Γενέθλια τῆς Θεοτόκου λίαν μεγαλοπρεπῶς, τελείσαντος τὴν λειτουργίαν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θεβαλδος, καθ' ἣν παρίστατο καὶ ὁ Πολιτικὸς Πράκτωρ τῆς Ἑλλάδος κ. Γρυπάρης.

—§—

Νέα πάλιν θρυλήματα ἤρξαντο διαδιδόμενα, ἀναφορικῶς πρὸς τὴν νῆσον ἡμῶν. Τὴν φερόν ὅμως ταύτην εἶνε ἡττον δυσσάρεστα.

—§—

Εὐχαρίστως πληροφοροῦμεθα ὅτι δύο τῶν γεφυρῶν τῶν κατασκευαζομένων ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς μεταξὺ Λάρνακος καὶ Λεμεσοῦ συνετελέσθησαν εἰς κοινὴν χρῆσιν. Πρὸς κατασκευὴν τῶν γεφυρῶν τούτων τῇ συστάσει τῆς

Μ. Ἀρμοστοῦ ἐψηφίσθη πρό τινας εἰδικὸν ποσόν.

—§—

Παρατηρεῖται πάλιν μεγάλη ἐν τῇ ἀγορᾷ σπάνις ἀργυρῶν νομισμάτων. Εἶναι ἄρα γε ἀποτέλεσμα τῆς κατοχύρωσης τὸν τόπον οἰκονομικῆς δυσπραγίας.

—§—

Ἡ Αὐτοῦ Ἐξουχίτης ὁ Μέγας Ἀρμοστής ἠδύκχησε νὰ διατάξη ἵνα ἡ μὲν κάθαρσις, ἡ ἐπιβαλλομένη ἐπὶ προελεύσεων ἐξ οἰουδήτινος λιμένος ἢ μέρους τῆς μεταξὺ Κυλινδριῶν καὶ Βήρυτου κειμένης Ἀκτῆς, ἀντικατασταθῇ δι' ἰατρικῆς ἐξετάσεως, ἡ δὲ κάθαρσις, ἡ ἐπιβαλλομένη ἐπὶ προελεύσεων ἐκ τοῦ Κόλπου τῆς Νεαπόλεως καὶ ἐξ οἰουδήτινος λιμένος ἢ μέρους τῆς μεταξὺ Δευθερουπόλεως καὶ Καρτζιζαλῆ κειμένης Ἀκτῆς, ἀρθῇ.

—§—

Ὁ Διευθυντὴς τῶν ταχυδρομείων δέχεται προσφοράς διὰ τὴν ἐν τῷ νήσῳ μεταρρῶν τῶν γραμματοπηρῶν καὶ δεμάτων διὰ τὸ ἔτος 1895.

—§—

Ἐστάλησαν πρὸς τὴν ἐν Ἰταλίᾳ κυβερνήσιν διὰ τοῦ «Dunkeld» τῆ παρελθούσης δευτέρᾳ ἐκλεκτοὶ ὄντι τῆς Κύπρου.

—§—

Ἐν Βορδῶ τῆς Γαλλίας διοργανοῦνται παγκόσμιος ἐκθεσις, ἥς θὰ συμμετάσχῃ πάντα τὰ ἔθνη, ἀποστέλλοντα εἰδωτοὺς, εἰσοπνεύματα καὶ λοιπὰ ποτὰ. Ἡ ἐκθεσις αὕτη ἀρξεται τῇ 1ῃν Μαΐου τοῦ προσεχέως ἔτους.

—§—

Ὁ ἐν Ἱεροσολύμοις καγκελλάριος τοῦ Ἰταλικοῦ Προξενείου κ. Vincenzo Bernabei ἀντήλθε πρὸ ἡμερῶν δακτύλιον ἀρραβῶνα μετὰ τῆς ἐκ Λάρνακὸς δεσποινίδος Emma G. Pascolini. Τοῖς μνηστευθεῖσιν εὐχόμεθα τὴν στέψιν ταχεῖαν καὶ εὐδαίμονα.

—§—

Ὁ ἰκανὸς καὶ δραστήριος λογιστὴς τῆς ἐνταῦθα Ὀθωμανικῆς Τραπεζῆς κ. Μ. Βαλδασερίδης προήχθη εἰς παμῖαν.

—§—

Τὴν παρελθούσαν κυριακὴν ἐν στενωῷ οἰκογενειακῷ κύκλῳ ἐτέλεσθησαν οἱ γάμοι τοῦ κ. Παύλου Δημητριάδου μετὰ τῆς δεσποινίδος Ἑλένης Β. Ζαχαριάδου. Τοῖς νεονύμφοις εὐχόμεθα εὐδαίμονα συζυγικὸν βίον.

—§—

Τὴν παρελθούσαν δευτέραν κατέπλευσε τὸ «Δάνκελ», τὴν τετάρτην τὸ «Ἀντόνα» καὶ τὴν περαστικὴν τὸ Laju ὅπερ παραλαμβάνει σῖτον τῆς Κυβερνήσεως.

—§—

Εὐχαρίστως μνησάνομεν ὅτι τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐν τῷ χωρίῳ Τρούλλων δημοτικοῦ σχολείου ἀνέλαβεν ὁ δραστήριος καὶ ἐπιμελὴς διδάσκαλος κ. Α. Μ. Δημητριάδης, ἐφ' ᾧ καὶ συγ-

χαίρομεν τοῖς ἐγχωρίοις ἐπὶ τῇ ἀγαθῇ ἐκλογῇ των.

—§—

Διδάσκαλος τοῦ παρθεναγωγείου Λευκάρων διωρίσθη ἐφέτος ἡ δεσποινὶς Ἀγγελικὴ Π. Μιχαηλίδου, τελειόφοιτος τοῦ ἐνταῦθα παρθεναγωγείου, ἀκούσασα ἐπὶ τρίμηνον καὶ τὴν νέαν μέθοδον ἐν τῇ δημοτικῇ σχολῇ τοῦ Ἀγ. Λαζάρου. Συγχαίρομεν τοῖς Λευκαρίταις ἐπὶ τῇ καλῇ ἐκλογῇ των.

Ἐπεδόθη καὶ ἡμῖν ἡ ἀκόλουθος ἐπιστολὴ πρὸς δημοσίευσιν, σταλείσα παρὰ τοῦ ἐν Μιχαηλίδου ἡμετέρου συμπατριώτου κ. Μιχαηλίδου:

Ἐπειδὴ τελευταίως, ὡς σὺς εἶνε γνωστὸν, ἐκυκλοφόρησεν ἡ εἰδησις ὅτι ἡ Ἀγγλία μέλλει νὰ παραδῶσθαι τὴν Κύπρον πρὸς τὴν Τουρκίαν, ἠθεωρήσαμεν καλὸν, ὡς ἐνδιαφερόμενοι, νὰ ζητήσωμεν πληροφορίας περὶ τοῦ κατὰ πόσον ἡ εἰδησις αὕτη ἔσται ἀληθής, ἐλάβομεν δὲ τὴν ἀκόλουθον ἀπάντησιν:

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Κύριε,

Ἐντέλλην παρὰ τοῦ κόμητος Κιμπερλίη νὰ βιβλιώτῃ ὑμῖν παραλαβὴν τῆς ἐπιστολῆς σας τῶν 11 ἰταλιάνων, δι' ἣς ζητεῖτε νὰ μείνη ἀν' ὑπάρξει ἀληθὴς ἡ εἰς τὰ ὑπὸ τῶν ἐρημιῶν γραφέντα, περὶ διαπραγματεύσεως μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Τουρκίας, ὅπως παραδόσθῃ πρὸς τὴν τελευταίαν ἡ νῆτος Κύπρος.

Εἰς ἀπάντησιν σὰς πληροφοροῦ ὅτι τὰ ἀνωτέρω δημοσιευθέντα δὲν ἔχονται ἀληθείας, τοιαύτη διαπραγματεύσεως δὲν ἔλαβε χώραν.

Σεπτεμβρίου 17 1894.

Διατελῶ κτλ.

Francis Bertie.

Ἐξηκοντούτης τὴν ἡλικίαν ἐτελεύτησε τὴν πρῶταν τῆς παρελθούσης δευτέρᾳ ἐν Λεμησσῷ χρηστὴ καὶ ἐνάρετος δέσποινα, ἡ

ΘΗΡΕΣΙΑ ΔΗΜ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ
Χριστιανικῶς βίωσασα καὶ ἐκθρέψασα ἑλληνοπρεπῶς τὰ ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς θρηνοῦντα ἀπαρηγόρητα αὐτῆς τέκνα. Ἡ μακαρίτις κατήγετο ἐκ διαπρεποῦς τῆς Λεμησσῶ οἴκου, ἦτο δὲ πρότυπον καλῆς συζύγου καὶ μητρὸς φιλοστόργου. Προώρως ἐστερέθη τοῦ προσφιλεστάτου αὐτῆς συμβίου, ἐν τῇ ἀκμῇ τοῦ πολιτικοῦ αὐτοῦ σταδίου καὶ ἐν ὧρα, καθ' ἣν ἠγωνίζετο ὁ σθεναρὸς πολιτευτὴς ὑπὲρ τῆς φιλότατης πατριδος.

Ἡ κηδεὶα τῆς μακαρίτιδος Θηρεσίας ἐγένετο μετὰ τῆς δεύσης νεκρικῆς πομπῆς, κατ' αὐτὴν δὲ προσήλθο, οἱ τιμῶντες τὴν μνήμην αὐτῆς πολῖται. Ἐπὶ τῆς σοροῦ αὐτῆς κατέθηκε στέφανον μετὰ κατὰλλήλου προσφωνήσεως ὁ κ. Νικολ. Εὐλ. Λαυίτης, δικηγόρος.

Ἐκ βίθους καρδίας συλλυπούμενοι τοῖς τέκνοις καὶ συγγενεῖς τῆς μεταστάσης, δεόμεθα ἕπως ὁ Πανάγαθος τὰξὴ τῇ ψυχῇ αὐτῆς ἐνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται!

ΛΗΣΤΡΙΚΟΝ ΔΡΑΜΑ
ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Φοβερὸν δράμα ἔλαβε χώραν τὴν 7ῆς Ἰουλίου ἐν Ἑλλάδι, εἰς δεκάλεπτον μόλις ἀπόστασιν ἐξωθὴ τῆς Λαμίας, καταπλήξαν βαθέως σύμπασαν τὴν ἑλληνικὴν κοινωνίαν. Ὁ τῆς πόλεως ταύτης εἰσαγγελεὺς μετὰ τοῦ ἀνακριτοῦ καὶ δύο γραμματέων συνελήθησαν ὑπὸ τῆς συμμορίας τοῦ διαβοήτου ληστάρχου Παπακυριτοπούλου, ἐνῶ συνωδεύοντο ὑπὸ τριῶν ἐρίπων χωροφυλάκων, οἵτινες ἅμα τῇ ἐμφανίσει τῶν ληστῶν ἐδραμον εἰς ἀναζητήσιν τῶν ἀποσπασμάτων, ὡς γράφει ἀθηναῖκον φύλλον, οὐδὲν ἐργὸν μέρος λαβόντες πρὸς ἀπόκρουσιν τῶν ληστῶν.

Ἡ εἰδησις ἐγνώσθη μετ' ὀλίγον παρὰ τοῦ ἀμαξηλάτου καὶ τῶν γραμματέων, οὓς ἀρῆκαν ἐλευθέρους οἱ λησταί, μεθ' ὃ τεσσαράκοντα ἄνδρες τοῦ πεζικοῦ συντάγματος, οἱ ἀστυφύλακες καὶ ἅπαντα τὰ στρατιωτικὰ ἀποσπάσματα συγκεντρωθέντα ἐστρεψαν εἰς καταδίωξιν τῶν ληστῶν. Ἰπερίσχυσεν ἡ γνώμη ὅτι ἔπρεπε τὰ παραβλεψοῦσιν τὴν διάσωσιν τῶν αἰχμαλώτων, προκειμένου περὶ τῆς καταστροφῆς τῶν ληστῶν, διὸ καὶ διεβιβάσθη διαταγή, ἵνα ἡ καταδίωξις ἐξακολουθησῆ μετὰ πάσης μὲν προφυλάξεως διὰ τὴν διάσωσιν τῶν αἰχμαλώτων, ἀλλὰ καὶ μετὰ πάσης θυσίας ἐν ἀνάγκῃ ἀπολύτῳ.

Τὴν 6 1/2 μ.μ. οἱ λησταί, τέσσαρες τὸν ἀριθμὸν, ἐπέπεσαν εἰς ἐνέδραν εὐζώνων, τὸ δὲ ἀποτέλεσμα ὑπῆρξε τραγικώτατον. Ἐφρονεῦθησαν οἱ λησταί μετὰ τοῦ ἀρχηγοῦ αὐτῶν Παπακυριτοπούλου, ἀλλὰ δυστυχῶς ἐκ τῶν αἰχμαλώτων ὁ μὲν εἰσαγγελεὺς εὐρέθη νεκρὸς, ὁ δὲ ἀνακριτὴς βραχέως πληγωμένος. Ὁ φόβος τοῦ δυστυχχοῦ εἰσαγγελεῖος ἐγένετο ὑπὸ τῶν ληστῶν διὰ γιγαστανίου, καθ' ἣν ὦραν ἐπολιόρηθησαν, ὁ δὲ ἀνακριτὴς ἔφερε τραύματα σφαιρῶν ἀγνωστον ὑπὸ τίνων ἐπὶ τῶν ληστῶν ἢ τῶν εὐζώνων, ἀπερ τῷ ἐπήνεγκον κατόπιν τὸν θάνατον.

Ὁ εἰσαγγελεὺς ἠρίθμει τὸ τρίτον μόλις ἔτος τῆς ὑπηρεσίας του, τὸ δὲ στάδιόν του ἐδοξάσθη διὰ πολυτίμων ὑπηρεσιῶν κατὰ τῶν λυμεινομένων τὴν χώραν συμμοριῶν, δι' ἃς ἐκλήθη ληστωρῆς. Ὁ ἀνακριτὴς δὲ ὑπελείπετο τοῦ εἰσαγγελεῖος ὡς πρὸς τὴν ἰκανότητά καὶ τὸ θῆρος, ἦτο δ' εἰς τῶν νεωτάτων δικαστῶν καὶ εἶχεν ἡλικίαν 28 μόλις ἔτων. Ἀμφότεροι μετὰ μοναδικὸς ζήλου εἰργάζοντο εἰς τὴν καταδίωξιν, συνεμερίσθησαν δὲ πάντας τοὺς κινδύνους καὶ ἔπεσον ὁ εἰς παρὰ τὸ πλεῖρον τοῦ ἄλλου, ἀγωνισταί τοῦ καθήκοντος.

Ἡ κηδεὶα τοῦ εἰσαγγελεῖος ἐτελέσθη δημοσίᾳ δαπάνῃ, ἡ δὲ κυβερνήσις

ἀπένειμεν αὐτῷ θανάτῳ τὸν χρυσοῦν Σταυρὸν τοῦ Σωτήρος. Αἱ δέουσαι τιμαὶ ἀπενεμήθησαν καὶ πρὸς τὸν ἀνακριτὴν.

Μέρος τοῦ Ἀθηναϊκοῦ τύπου κατέκρινε τὴν ἀπόφασιν τῆς κυβερνήσεως, ἵνα ἡ καταδίωξις γείνη ἐν ἀπολύτῳ ἀνάγκῃ «μετὰ πάσης θυσίας», τοῦναντίον δ' ἐπιδοκιμάζουσι ταύτην τὰ «Ἡμερήσια Νέα» τοῦ Λουδίνου, διότι, λέγουσι, θέλουσι διδαχθῆ ἐν τῷ μέλλοντι οἱ λησταί, ὅτι οὐδὲν δύνανται νὰ ἐλπίζωσιν ἐκ τῆς συλλήψεως αἰχμαλώτων.

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗ
ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ.

Ἐτελέσθησαν τὴν 11 7ῆς Ἰουλίου ἐν Πειραιεὶ τῆς εὐοίωνου ταύτης σχολῆς τῆς ἑκαταετησίᾳ 10 π.μ. ἐν μεγάλῃ συρροῇ τῶν τε ἀρχῶν καὶ ἄλλων κλημεινῶν, εὐλογήσαντος τοῦ μητροπολίτου. Τὸν ἐορτάσιμον λόγον ἐξεφώνησεν ὁ εἰς τῶν ἰδρυτῶν κ. Ὅθων Ρουσόπουλος, ἐκθέσας συντόμως καὶ σαφῶς τὸν σκοπὸν, τὸν προορισμὸν καὶ αἰτία τῆς ἰδρύσεως τῆς ἀκαδημίας καὶ τὸ κατὰ τὸ πρόγραμμα. Πῦχαρίστησε κατόπιν πάντας τοὺς συντελέσαντας εἰς τὴν ἐπιτυχῆ ἐναρξιν τοῦ ἔργου, ἐν οἷς συγκατηρήθησε τὸν ἀντιβασιλέα, ἐγερνάντα τὸ καταστατικόν, τοὺς ὑπουργοὺς τῶν ἐσωτερικῶν καὶ τῶν ναυτικῶν ὑπεστηρίξαντας ὡσαύτως ἠθικῶς τὸ ἔδρυμα, ὅπως καὶ τὸν τέως νομαρχεῦντα Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας. Ὡσαύτως ἐξέφρασε θερμὰς εὐχαριστίας πρὸς τὸν ῥέκτην δημαρχον καὶ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον τῆς γείτονος πόλεως, διὰ τὴν ἐνίσχυσιν καὶ προστασίαν, ὡς καὶ τὸν ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ σιδηροδρόμον, διὰ τὰς εὐκολίας, ἃς παρέχει εἰς τοὺς καθηγητὰς καὶ μαθητὰς τῆς Ἀκαδημίας. «Ὅπου δὲν ἀμάρξει ἡ βιομηχανία, ἐκεῖ νοσεῖ ὁ πολιτικὸς βίος». Ἐξακολουθήσας ὁ κ. Ρουσόπουλος ἀνέπτυξε τὰ ἐκ τῆς καταργασίας τῶν γεωργικῶν προϊόντων τῆς Ἑλλάδος προσδοκώμενα ὀφέλη. Προσεκάλεσεν ἐντέλει τοὺς νέους τῶν διαφόρων μερῶν τῆς τε ἐλευθέρας καὶ δουλικῆς Ἑλλάδος νὰ ἐπιδοῦσιν εἰς τὰς πρακτικὰς ἐπιστήμας, εἰκονίτας διὰ ζωγραφῶν χρωμάτων τὴν Ἑλλάδα τῆς προσεχούσης δεκαετηρίδος, καθ' ἣν ἡ ἔχωσιν ἤδη φανῆ οἱ καρποὶ τῆς εἰς τὰς πρακτικὰς ἐπιστήμας ἐπιδόσεως. Μετ' αὐτὸν ἀνερπώνησεν ὁ πρέεδρος τοῦ ἐν Πειραιεὶ δημοτικοῦ συμβουλίου κ. Ε. Στρατήγης ἐκ μέρους τοῦ ἐνεκα ἀσθενοῦς μὴ παρασταθέντος δημάρχου κ. Ρεῖσινα, τοῦ ὁποῦ τοῦ λόγον διὰ τοῦτο οὗτος ἐξεφώνησεν. Ἐν τέλει παρετίθησαν ἀναψυκτικὰ διάφορα εἰς τοὺς παρασταθέντας, οἵτινες ὁμοθυμῶς ἠύχοντο προκοπὴν ὑπὲρ τῆς λαμπρῆς ταύτης σχολῆς. Ἡ ἑσπρὴ ἐν γένει ὑπῆρξε σεμνὴ καὶ ἀπειρητικὴ.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΣΙΝΟ-ΙΑΠΩΝΙΚΑ

Εξ Ιαπωνίας άγγέλλεται εις το πρακτορείον Ρέουτερ υπό ήμερον 10) 22 τρέχ. ότι ή Ιαπωνική κυβέρνηση άπόφασιν έχει να έπωφεληθή εκ των νικών αύτης και να εξακολουθήσει πάσει δυνάμει τον πόλεμον πρό της άρχής του χειμώνος. 8.000 άνδρες διατάχθησαν αίφνης να κατευθυνώσι προς τή μεθόριαν άγνωστον κατά ποιον τρόπον χρησιμοποιήθησονται. γε νικώς πιστεύεται ότι παρωσκυνώται ή πραγμάτως μεγάλον στρατηγικού κατορθώματος. Ο έ. Ιαπωνία έν θυσιασμός είνε μέγιστος. Τα στρατεύματα πανταχού ά ευρησκύνται. Αί στρατιωτικά άρχαί κατέχουσι πάσας τάς σιδηροδρ. γραμμάς. Το μέγιστον μέρος των στρατευμάτων μεταφέρεται εις τό έν Ιροσίμα γενικόν αυτοκρατορικών άρχηγείον, ένθα ο Μικάδος θά έπιθεωρήσει ταύτα. Ο στρατός τρέφει πλήρη πεποίθησιν περί τής νίκης.

Μετά τάς τελευταίας νίκας των σιναίων παρασκηάζονται να καταφέρωσι καίριον τραύμα κατά τής Σινικής και δώσωσι πέρας εις τον πόλεμον, έστρατεύοντες κατά του Πεκίνου, όπερ δέν φέρει μεγάλας δυσχερείας άφού είνε κύριοι τής θαλάσσης. Εάν πρό τινων δεκάδων έτών δραξ εύρωπαϊών εισήληθον νικηφόροι εις τό Πεκίνον, διατι να μη πράξη τό αυτό και ή Ιαπωνική στρατιά εξ 80 — 100 χιλ. άνδρων; Μήπως κατά τον στρατιωτικόν όργανισμόν είνε κατωτέρα του άριστα ευρωπαϊκού στρατού. Οτι τό σχέδιον ταύτο έχρουσι κατά νουν αποδεικνύεται εκ τής σπουδής, μετ' ής παρασκευάζεται στρατιά 80,000 άνδρων, ήτις θεθαίως δέν είνε προωρισμένη δια Κορέαν, άφού ή τελευταία λαμπρά νίκη τών Ιαπωνικών έξησφάλισεν αυτοίς τήν κυριαρχίαν έν τή χώρα ταύτη.

ΑΙ ΤΡΕΙΣ ΑΦΟΡΜΑΙ ΤΟΥ ΕΝ ΝΕΑΠΟΛΕΙ ΛΟΓΟΥ ΤΟΥ Κ. ΚΡΙΣΠΗ.

Ο «Μηθύωρ τής Ρώμης» δημοσιεύει επιστολήν άφορώσαν τον έν Νεαπόλει λόγον του Κρίσπη και προσθέτει ότι τό άτομον, εξ ου προέρχεται ή επιστολή αύτη είνε εις κατάστασιν να γνωρίζη τά έμπνεύσαντα τον λόγον τούτον αίτια. Κατά την επιστολήν ταύτην, τά αίτια είνε ή μεταξύ Γαλλίας και Γερμανίας προσέγγισις, τά ζητήματα τής έσωτερικής πολιτικής και ή πιθανότης προσεχούς «Conclavio», ήτοι συνλεύσεως των Κορδιναλιών προς έκλογήν νου Πάπα.

ΤΑ ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ ΝΑΥΤΙΚΑ ΓΥΜΝΑΣΙΑ.

Τά μεγάλα ναυτικά γυμνάσια, εις

ά παρίσταται ό Γερμανός αυτοκράτωρ έν Σβινεμουνδε, ενεργούντα μετά μεγάλης μυστικότητας. Άπαντες οι συρρέυσαντες επισκέπται απομακρύνονται αυτών μετ' αυστηρότητος. Λέγεται ότι δοκιμάζονται έν αυτοίς πολλάί νεαί ανακαλύψεις. Τα γυμνάσια θά τελειώσωσι δια γενικής προσβολής επί των ανατολικών άκτων τής Πρωσίας.

ΤΑ ΕΝ ΑΡΜΕΝΙΑ.

Τά αρμενικά πράγματα πολλάς προξενούσιν άνησυχίας. Τα κουρδικά στρατεύματα ών μεχρι τουδε εγένετο χρήσις προς καθήστύασιν των χριστιανών είνε δυσηρεστήμενα.

— Έν τοίς ήμιεπισήμοις του Λονδίνου κύκλοις διασφύδονται αί φημαί αί άφορώσαι εις άγγλοϊταλικήν έκστρατείαν κετα του Καρτούμ.

ΑΝΑΚΡΙΣΕΙΣ ΕΝ ΙΤΑΛΙΑ ΕΠΙ ΠΡΟΔΟΣΙΑ ΑΠΟΡΡΗΓΟΥ.

Αί έφημερίδες άγγέλλουσι τήν ένναξιν ανακρίσεων επί προδοσία, αναγομένη εις τήν πώλησιν εις τήν άλλοδαπήν του σχεδίου επιστρεφείας. Πρόκειται περί τινος ατόμου καλούμένου Καλλιάνη, περιδεύοντος έμπορικού υπαλλήλου έίκου τινός τής Ζυρίχης, όστις προτεκλήθη υπό δύο κατωτέρων υπαλλήλων του ύπουργείου των στρατιωτικών, ίνα διαπραγματευθή τήν πώλησιν άπορρήτων, αίτινα ένδιέφερον τή Γαλλίαν. Έν τώ μεταξύ θα εγράφετο έπιστολή εις τον ιδιοκτήτην τής «Μικράς Έφημερίδος».

ΕΛΛΗΝ ΕΦΕΥΡΕΤΗΣ ΝΕΟΥ ΟΠΛΟΥ.

Σπουδαία, κατά τάς πληροφορίας των είδημόνων έρεύσεις εγένετο υπό τινος όπλοποιού εξ Ηλείου καταγομένου και έν Αθήναις διαμείνοντος. Π έρευνες αύτη συνίσταται εις τήν άπλοποίησην του μηχανισμού του όπλου, ου αμεινού να εεργήθη αποτελεσματικώτερον και εις πολύ ελάττωσον σχετικώς χρονικόν διάστημα, έν συγκρίσει προς τό όπλον Γκρά.

Τό όπλον του Έλίου εφευρέτου θα έχη μόνον δύο κινήσεις αντί των τεσσάρων του Γκρά. Κάτωθεν του κλισιουσκοπίου ύπαρχει έλατήριον, έπερ πιεζόμενον δια των δακτυλων τής κρατούσης τήν κάννην. Χείρες ώθει τό κινητόν ούρτιον, όπερ συμπαρασύρει και τό φυσίγγιον. Αύτη είνε ή δευτέρα κίνησις. Όταν τό κινητόν ούραϊον είνε εξηγμένον, τίθεται τό φυσίγγιον, άφίεται τό έλατήριο και διά πίεσεως τής σκανδάλης γίνεται ή εκπυρσοκροήσις. Αύτη είνε ή πρώτη κίνησις.

Πάντα ταύτα δύνανται να εκτελεσθώσιν έντός δλίγων δευτερολέπτων υπό τήν φραστικόν.

ΑΙΣΘΗΤΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ.

Τό ζήτημά είνε καθαρώς αισθητικόν, έν και μόλις έμμέσως σχετίζεται προς τήν τέχνην, δια τήν όποιαν φροντίζει ή αισθητική, ό δε πόλεμος είνε τόν μιλλον πεισματώδη, καθόσον ήρσις διεξάγόμενος υπό γυναικών και πρόκειται—ούτε περισσότερο ούτε όλιγώτερον—περί καλλονής.

Κάτω ό στηθάδεσμος! είνε τό σύνημα του αισθητικού πολέμου. Ο στηθάδεσμος, όστις μέγχοι τούδε έθεωρείτο άναπόφευκτος δια πᾶσαν γυναίκα, θέλουσαν να έπιδείξη τήν σωματικήν τής καλλονήν ή να διασώση πολλάς έλαττωματικάς γραμμάς του σώματός της, ό στηθάδεσμος, ό φύλαξ τώων παλμών, τό κρησφύγετον τώων όνείρων και πόθων, τό καταφύγιον των παυσάρκων, ή πώρηγορία των λιπιδάρκων, καταργείται, εκπίπτει άπό του ύψηλου του θρόνου έν ώ τον είχον έγκαταστήσει αί άζιώσεις τής νεωτέρας αισθητικής, θελήσης να υπαγάγη τό σύγχρονον γυναικείον σωμα εις γραμμάς άρχαίων αρχαλιών.

Ο στηθάδεσμος καταργείται, κάτω ό στηθάδεσμος! φωνάζουν αί νεαραι άγγλίδες, ών ή προς τους συμούς μανία δέν ύπτερεί τής των Παρισιαών. Συνίστη επί τούτω σύλλογος, τέλειος ύψ' όλου του κανόνα, συνίταζε τό καταστατικόν του, με τά κεφάλαιά του, με τά άρθρα, έψήφισε τάς άρχάς του και άπίστηλεν έπίκλησιν προς εόλας τάς διεθνείς αδελφείας, και προς τό ύψαιον φύλον πάσης εθνικότητος και ζητεί τήν ύπστηρίξειν εις τον νεον αυτόν αισθητικόν άγώντα, έν μετά τόλης και θάρρους ανέλαβε. Κυριος σκοπός του σύλλογου τούτου, σκοπός διακηρυχτόμενος έναργως έν τώ καταστατικώ του είνε ή καταργήσις του στηθάδεσμου, ου ή ττόν και άλλα τινά, δευτερεύοντα ζητήματα, έπιδιώκει τό σωματικόν αυτό. «Ουχι πάρθρονος συμόν, λίγει, —Ουχι παραδοξολογική κομφόρτι—Κάτω αί άλλόκοτοι και παρξίνοι άμφιρείς, —Κάτω οι συμοί οι κατασφρόντες τό κάλλος του σώματος,» και τόσα άλλα.

Αί φιλόκαλοι άγγλίδες αί άπαιρξίζουσαι τον σύλλογον—και είνε άπειρα τά μέλη του καλλισθητικού έκείνου σωματείου—διτύχουσιν και είνε, λίσουν, βέβαιος, ότι θά έπιτύχη τελείως, θά πραγματοποιηθή ό έπιδιωόμενος δια του καταστατικού των σκοπός, και έν ιδιαιτέρω προγράμματι των έπικιδούται τήν σύμπαξιν και τήν συνδρομήν όλων των γυναικών εις τήν σπουδερσίαν των, ήτις σπουδερσίαν σκοπεύει να έμπνεύση τήν πεποίθησιν ότι και ήθικώς και σωματικώς κερδίζει πολύ περισσότερο ένδυσμένη κατά τους κανόνας τής λογικής ή κατά τάς παραδόρους και άλόγους άζιώσεις των έκίστατος συμών. Η λογική δ' αύτη άμύρισις δέν άποκλείει τήν καλλισθησίαν, πάρω δ' άπέχουσα του να παραβλάπη τήν καλλονήν τούαντιον τήν αναδεικνύει έτι μιλλον και συντελεί τά μέγιστα εις τήν διατήρησιν αύτης. Πρός τούτοις δια τής καταργήσεως του στηθάδεσμου και τινων άλλων παρεμποδίζόντων τήν φυσικήν του σώματος διαμόρφωσιν και τήν έλευθερίαν των κινήσεων αυτού, κινήσεων αί όποιαι ένδυσμένον τον μουκόν σύστημα, θά επανέλθη ό συμός προς όφελος του τε γυναικείου φύλου και τής ανθρωπότητος θέν γίνετι. Διότι ούδέμια άμφιβολία ότι ή υγεία είνε μήτηρ τής καλλονής, και «διότι αί υγείας μήτερες γεννώσιν άνδρας υγιειστέροισ και κατά σωμα και κατά τήν ψυχήν.

Ο στηθάδεσμος, λίγει τό καταστατικόν του σύλλογου εκείνου, έχι μόνον τήν υγείαν κατασφύρει, αλλά και τάς πλαστικάς γραμμάς του σώματος διασφύρει και διαμορφοεί εναντίον των κανόνων τής άλληθούς αισθητικής.

Ο σύλλογος προς τούτοις προσίθεται να διοργανίση διεκνή έκθεσιν έν Λιβερπούλη, έν τή ύψηλ σώματα εκ κησού θά δεκινούν εις τους δισπιστεύοντες τάς φυσικάς βλάβας, αίτινες όφειλονται εις τήν χρήσιν του στηθάδεσμου.

ΠΟΙΚΙΛΗ ΣΤΟΛΗ

«Άγαπώ τό ύψαιον, τό ιδεώδες έν τή φύσει, τό έξοχον, τό μεγαλοπρεπές έν τή τέχνη» έλεγεν εις τον αισθηματιαν θαυμαστήν της. «Έντροψω εις τήν χλόην των άγρών, εις τό γλυκόν φλυάριμα του ρύακος και εις των βουκών τ' άνθούλια, τέρασμα εις τάς καλλονάς της γης, του ούρανου και του αιθέρος. Είνε ή ζωή μου» αύτά και μόνά είνε ή καθημερινή μου τροφή και...

Μαρία! έφώναζε κατ' εκείνην τήν στιγμήν άπό του μαγειρείου ή μητηρ, χωρίς να γνωρίζη ότι ό εκάλος τής κόρης της ήτον εις τήν αίθουσαν. Μαρία! ποιός σου είπε να φάς όλον εκείνο τό βαθυλόν πιάτον με τας πατάτας, τό όποιον έπερίσεισεν άπό τό γεύμα. Δέν σου είπα ότι πρέπει να τής φυλάξωμεν δια τό δειπνον; Μά αύτη σου ή λαϊμαργία κόρη μου τό ζεύρει ότι θά κάμη τον καμμένον τον πατέρα σου να γερωκοπήσει.

Εις τήν Ζακυνθινήν «Ελπίδα» ό γνωστός εκεί ποιητής Άριστιόδης Καυκοεργλος, δημοσιεύει μεταρρασιν ένός ποιηματιου του Μεταστασίου, άξίαν αναδημοσιεύσεως.

Συγνά 'ετα μικρά σπηλαία, Στων φτωχών τήν κατοικία 'Εκεί όπου ή δυστυχία Και ή γούμνια κατοικεί, Πλέον καλλίτερα ή φιλία Εις τά στήθη εκείνα ζή.

Παρά 'ετα λαμπρά παλάτια Που τά πλούτη κ' ή εύτυχία Ζούν με φρόνον, με ύποψία Και μ' άπάτη φροδερή, Κί' έν φανή 'λίγη φιλία Θά 'ναι ψευτική κί' αύτή.

Και όλιγα αλήθειαι: Πολύ δύσκολα δύνανται τις να φαντασθή τον περιόριστον άνευ γυναικός—άλλά και πολύ δυσκολώτερα τήν... κλάσιν.

Τί εστιν έρωσ; 'Οχι πλέον σή συστολή τής καρδιάς εις έν μόνον άν και ή διαστολή του όντος αυτού μέχρι του Θεού του Ουγκώ, άλλ' ή παραρροσύνη τής καρδιάς ή έμπνεύσα θερησκευτική πίστιν εις τό άδύνατον.

Ο αυτρ γελά ως επί τό πολυ δι' έρωτικήν ύπόθεσιν παραλούσης έποχής, έσον σοβαρός και άν ύπήρξεν ό τοιούτος έρωσ. Δέν συμβαίνει όμως τό αυτό και με τήν γυναίκα. Εις αύτην ό έρωσ ούτος παραμεινεί έρως, τεταρμένος εις τά βίβη της καρδιάς της, τρυφερός πάντοτε ως ποίημα, ως μυθιστορική περιπέτεια άνευ λύσεως. Τούτο άρα γε προέρχεται διότι ή γυνή δέν έχει τον φιλόλογικον χαρακτήρα του άνδρός, ή όδοι έχει τήν καρδίαν... ευρυχωροτέρα;

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΛΑΡΝΑΚΟΣ.

Σιτοσ, προς γρ. 12-14 τό καιδόν. Κριθή, προς γρ. 8-8 1/4. 'Ορσοσ έντόπιος, προς γρ. 16. Βαμβακοσ προς γρ. 2 1/4 τήν λίτραν. Βαμκασιον, προς γρ. 12-13 τήν λίτραν (όκ. 2 1/2). Βρωμή, προς 22 παρ. ή όκξ. Μαλιά 12-14 τήν λίτραν. Έλακιον, έσωτερικόν προς γρ. 14 τήν λίτραν. Έλακιον έντόπιον, προς 16 τήν λίτραν. Ζάχαρις, προς γρ. 312 τον σάκχον. Καφές, προς γρ. 21 1/2 τήν όκάν γονδρο. 'Ούζι ον, προς γρ. 175-182 τον σάκχον. Σάπων, προς γρ. 6-6 1/2 τήν όκάν. Πετρελαιον Καυκάσου προς γρ. 36-37. Χαρσοπινα 70-72 γρ. τό καντάρ. 180 όκιδών. Με λίτραν άγγλικήν γρόσι 182. 'Ο βάμβαξ, ό βαμβακοσ προς και ή στασις πληρώνουσι τήν δεκάτην κατά τήν εξαγωγήν.

'Υπεύθυνος ΚΛΕΑΝΘΗΣ Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΗΤΗΣ ΤΥΠΗ ΦΙΛΟΚΑΛΙΑ